

Зная, зная, — прекжснала го баба, плеснала ржце, грабнала кожуха и не запитала, какво трябва да направи, за да слезе долу.

Купил дядо дрехата, отишел си търговеца.

Облекла бабата сжрмения кожух и бжрзо закопчала едното, второто и третото копче. Започнала баба да се дига — и се дига право кжм небето.

Тича дядо, и вика високо:

— Гледайте, гледайте, хора, моята баба отива право на небето.

Тича дядо, а баба Кера все по-високо и високо отива, докато най-после дядо от очи я изгубва.

От тогаз много време минава, а баба още се не връща.

Казват, че тя станала орлица и често я виждали да се вие високо, високо в небесата.

Ст. Чешмеджиев

„СВЕТУЛКА“ честити новата година на малките си читатели.

С тая книжка изпращаме календара и папката.

Редантор: Елин-Пелин

Уредник: Ал. Спасов

ПРИДВОРНА ПЕЧАТНИЦА